

Okresní soud v Mostě

Moskevská 2

434 74 Most

DS: bueabp5

Sp. zn.: 1 T 81/2011

Obžalovaná: Lucie Kundlová Šlégrová, nar. XXX
XXX

Odůvodnění

stížnosti obžalované proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 8. března 2016, č. j. 1 T 81/2011-291, podané podle ustanovení § 31 odst. 2 trestního řádu (dále jen „*TrŘ*“)

Dvojmo

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Usnesením Okresního soudu v Mostě ze dne 8. března 2016, č. j. 1 T 81/2011-291 (dále jen „*napadené usnesení*“), bylo rozhodnuto, že samosoudkyně tohoto soudu JUDr. Bohumila Huňáčková není vyloučena z vykonávání úkonů předmětného trestního řízení.

[2] Neboť napadené usnesení není v souladu se zákonem, obžalovaná proti němu podala přímo při hlavním líčení dne 10. března 2016 stížnost, kterou nyní takto blíže odůvodňuje.

II. Stížní body

[3] Vzhledem k tomu, že napadené usnesení se odvolalo na předchozí rozhodnutí nadřízeného Krajského soudu v Ústí nad Labem, aniž by se jakkoli pokusilo vypořádat s argumentací obsaženou v námitce podjatosti, obžalovaná tuto argumentaci na tomto místě toliko zopakuje a rozšíří o další relevantní odkazy na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu.

[4] Jak obžalovaná uvedla, v otázce vyloučení soudce platí závěry učiněné Evropským soudem pro lidská práva v precedenčně významném nálezu ze dne 10. června 1996 ve věci *Pullar v. Spojené království* (stížnost č. 22399/93),¹ v němž Soud judikoval (§ 30):

“First, the tribunal must be subjectively impartial, that is, no member of the tribunal should hold any personal prejudice or bias. Personal impartiality is to be presumed unless there is evidence to the contrary. Secondly, the tribunal must also be impartial from an objective viewpoint, that is, it must offer sufficient guarantees to exclude any legitimate doubt in this respect.”

[5] Je obtížné představit si přesvědčivější důkaz o existenci osobní zaujatosti, *personal bias*, než vyjádření samotné osoby, jejíž nestrannost je podrobována zkoumání, že se podjatou vůči obviněnému cítí.

[6] Tento princip dvojího testu nezávislosti a nestrannosti soudu, subjektivního a objektivního, poté Evropský soud pro lidská práva zdůraznil v celé řadě dalších rozhodnutí, z nichž je v podmínkách České republiky vhodné upozornit zejména na nálezy ze dne 7. června 2005 ve věci *Chmelíř v. Česká republika* (stížnost č. 64935/01),² ve kterém Soud dospěl k závěru o porušení práva na projednání věci nezávislým a nestranným soudem za situace, která je od věci rozhodované sice v podstatných rysech odlišná, avšak z hlediska intenzity pochybností o nepodjatosti daného soudce se nabízí výklad tohoto judikátu *a minori ad maius*.

¹<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57995>

²<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-69266>

[7] Z recentní judikatury Ústavního soudu je pak případné upozornit na náleží Ústavního soudu ze dne 27. ledna 2016, sp. zn. I. ÚS 1965/13, ECLI:CZ:US:2016:1.US.1965.15.³ Tam se jednalo o situaci, kdy předseda senátu podal na obviněného, stěžovatele v řízení o ústavní stížnosti, trestní oznámení, v němž výslovně uvedl, že stěžovatelovy výroky citelně zasáhly do jeho osobnostní sféry.

[8] Ústavní soud vysvětlil, s četnými odkazy na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, princip dvojího testu nestrannosti:

„24. Nestranností je třeba rozumět absenci předsudku či zaujatosti soudce (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Morice proti Francii ze dne 23. 4. 2015, stížnost č. 29369/10, § 73). Podle judikatury Ústavního soudu i ESLP se nestrannost soudce posuzuje ve dvou krocích, a to prostřednictvím tzv. subjektivního a objektivního testu nestrannosti.

25. Subjektivním testem se zjišťuje, jaké je osobní přesvědčení nebo zájem soudce v daném případě (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Kyprianou proti Kypru ze dne 15. 12. 2005, stížnost č. 73797/01, § 118). V tomto pojetí je nestrannost »především subjektivní psychickou kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům atd.)« [nález sp. zn. I. ÚS 371/04 ze dne 31. 8. 2004 (N 121/34 SbNU 255)]. V rámci subjektivního testu se uplatňuje vyvratitelná domněnka nestrannosti soudce (rozsudek pléna ESLP ve věci Le Compte, Van Leuven a De Meyere proti Belgii ze dne 23. 6. 1981, stížnosti č. 6878/75 a 7238/75, § 58; rozsudek pléna ESLP ve věci Hauschildt proti Dánsku ze dne 24. 5. 1989, stížnost č. 10486/83, § 47; rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Micallef proti Maltě ze dne 15. 10. 2009, stížnost č. 17056/56, § 94).

26. Pro účely subjektivního testu je tak soudce považován za nestranného, dokud není prokázán opak (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Lindon, Otchakovsky-Laurens a July proti Francii ze dne 22. 10. 2007, stížnosti č. 21279/02 a 36448/02, § 76). Jinými slovy, domněnku subjektivní nestrannosti je možné vyvrátit jen objektivním způsobem [k nutnosti rozhodovat o vyloučení soudců na základě objektivního hlediska viz nález sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001 (N 98/23 SbNU 11)].

27. Získat důkaz, který by byl schopen vyvrátit domněnku nestrannosti, bude zpravidla obtížné. Naprostá většina případů řešených ESLP se tudíž soustředí na objektivní test, který tak představuje další důležitou záruku nestrannosti soudců (rozsudek ESLP ve věci Pullar proti Spojenému království ze dne 10. 6. 1996, stížnost č. 22399/93, § 32).

28. V rámci objektivního testu se zkoumá, zda existují skutečnosti vzbuzující pochybnost o nestrannosti soudce (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Morice proti Francii ze dne 23. 4. 2015, stížnost č. 29369/10, § 6). Jak totiž Ústavní soud uvedl v nálezu sp. zn. III. ÚS 441/04 ze dne 12. 1. 2005 (N 6/36 SbNU 53), »nestačí, že se soudce subjektivně necítí být podjatý ve vztahu k účastníkům či věci, ale i objektivně nahlíženo musí být vyloučeny oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti.« Jinými slovy, »[n]ejde [...] pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo [o] hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být« [nález sp. zn. I. ÚS 167/94 ze dne 27. 11. 1996 (N 127/6 SbNU 429)]. V tomto

³http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-1965-15_1

ohledu může mít i zdání jistou důležitost, neboť je v sázce důvěra, kterou soudy v demokratické společnosti musí u veřejnosti vzbuzovat [rozsudek ESLP ve věci Ferrantelli a Santangelo proti Itálii ze dne 7. 8. 1996, stížnost č. 19874/92, § 58, obdobně nálezný sp. zn. Pl. ÚS 11/04 ze dne 26. 4. 2005 (N 89/37 SbNU 207; 220/2005 Sb.)].

29. Navzdory uvedenému vymezení není mezi subjektivním a objektivním testem nestrannosti nepřekonatelná propast, a proto jejich vzájemné rozdíly nemusí být vždy zřetelné. Jednání soudce totiž může vzbuzovat oprávněnou pochybnost o jeho nestrannosti z hlediska objektivního testu, avšak zároveň toto jednání může vypovídat o osobním přesvědčení soudce natolik, že to povede k vyvrácení domněnky jeho nestrannosti v rámci subjektivního testu (viz rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Kyprianou proti Kypru ze dne 15. 12. 2005, stížnost č. 73797/01, § 119 a § 123–133).“

[9] Poté Ústavní soud judikoval, že takový soudce nesplňuje podmínku nestrannosti ve smyslu subjektivního testu, a jako takový je z projednávání stěžovatelovy věci vyloučen.

[10] Není zásadního rozdílu mezi tím, připustí-li soudce svou podjatost vůči účastníku řízení v trestním oznámení nebo učiní-li tak v usnesení, jímž rozhodl o svém vyloučení, a posledně citovaný judikát je proto přímo použitelný i na rozhodovanou věc. Poté, co JUDr. Huňáčková přiznala, že se cítí vůči obžalované podjatou, nelze než vyvrátitelnou domněnku její nepodjatosti ve smyslu citované judikatury pokládat za neudržitelnou, přičemž krajský soud vážně pochybil, jestliže se v předchozím usnesení omezil na objektivní test nestrannosti soudce, který však v dané situaci nemůže mít místo.

III. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů je na místě navrhnout, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a poté sám rozhodl tak, že JUDr. Bohumila Huňáčková je vyloučena z vykonávání úkonů v dané trestní věci.

V H. dne 10. března 2016

Lucie Kundřová Šlégrová